

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16CoZm/18/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113208046
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3113208046.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci žalobcu: CD Consulting, s.r.o. so sídlom, K červenému dvoru 3269/25a, Praha 3, Česká republika, IČO: 264 29 705, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava proti žalovanému: X. N., bytom S. N. XX/XX, R., o zaplatenie sumy 234,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 36CbZm/106/2013-33 zo dňa 4. októbra 2013 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 36CbZm/106/2013-33 zo dňa 4. októbra 2013 **z r u š u j e** a vec v r a c i a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Trenčín č.k. 36CbZm/106/2013-33 zo dňa 4. októbra 2013 žalobu, ktorou si žalobca uplatnil na príslušnom tlačive podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len "nariadenia") sumy 234,- eur s 0,25% denným zmenkovým úrokom zo sumy 234,- eur od 26.09.2010 do zaplatenia a 6% ročným úrokom zo sumy 234,- eur od 10.12.2010 do zaplatenia a zmenkovej odmeny v sume 0,78 eur a náhrady trov konania, zamietol a žalovanému nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom, výpisom navrhovateľa z obch. registra, vlastnou zmenkou na sumu 234,- eur vystavenou dňa 21.04.2010, písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 14.06.2013, Zmluvou o úvere č. 302300245 zo dňa 21.04.2010 a výpisom POHOTOVOSTĚ, s.r.o. z obchodného registra. Z vykonaného dokazovania súd prvého stupňa zistil, že dňa 21.04.2010 uzavrel žalovaný ako dlžník s veriteľom POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598 Zmluvu o úvere č. 302300245, na základe ktorej poskytol veriteľ dlžníkovi finančné prostriedky v sume 150,- eur. Dlžník (žalovaný) sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť zvýšené o poplatok v sume 102,- eur, teda celkovo v sume 252,- eur, formou 6 mesačných splátok po 42,- eur, počínajúc dňom 21.05.2010. Dlžník na zmluve potvrdil prevzatie hotovosti dňom 21.04.2010. Súčasťou Zmluvy o úvere boli Všeobecné podmienky poskytnutia úveru.

Predmetom konania je spor zo zmenky, ktorá podľa bodu 14 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru plní zabezpečovacia funkciu vo vzťahu k peňažnému záväzku žalovanému (vystaviteľa zmenky) vrátiť poskytnuté finančné prostriedky, vyplývajúce z Zmluvy o úvere č. 302300245. Žalobca nadobudol práva zo zmenky indosamentom od remitenta zmenky POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO 35 807 598, Pribinova 25, Bratislava (veriteľ). Žalovaná zmenka zabezpečuje splnenie záväzku žalovanej zo Zmluvy o úvere č. 302300245, ktorú veriteľ POHOTOVOSTĚ, s.r.o. uzatváral ako dodávateľ v rámci svojej obchodnej činnosti (§ 52 ods. 3 Obč. zák.). Táto skutočnosť je zrejmá z výpisu z obchodného registra, podľa ktorého, okrem iného, veriteľ vykonáva poskytovanie úverov z vlastných zdrojov, a tiež z rozhodovacej činnosti súdu, keďže veriteľ vystupoval v obdobných veciach opätovne. Žalovaného, ktorá predmetnú zmluvu o úvere uzavrela ako dlžník - fyzická osoba, nepodnikateľ, a ktorá je tiež vystaviteľom žalovanej zmenky, súd prvého stupňa považoval za spotrebiteľa v zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka.

Súd prvého stupňa sa zaoberal i Zmluvou o úvere č. 302300245 zo dňa 21.04.2010, vrátane Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú jej súčasťou a posúdil ju ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Poukázal na to, že systém ochrany spotrebiteľa, zavedený smernicou 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k tomu, že pristúpi na podmienky vopred pripravené dodávateľom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah. Súd je povinný preskúmať ex offo nekalý charakter zmluvnej podmienky a tomuto nebráni ani ustanovenia zákona č. 191/1950 Zb. o zmenkách a šekoch v znení neskorších predpisov Ak dlžník - spotrebiteľ nevznesie námietky proti zmenke, resp. jej vyplneniu, príp. uplatneniu práv zo zmenky podľa zák. č. 191/1950 Z.z. o zmenkách a šekoch v znení neskorších predpisov, je súd oprávnený a zároveň povinný skúmať platnosť predmetnej zmenky a dohody o jej vyplnení, aktívnu legitimáciu majiteľa zmenky na uplatnenie práv zo zmenky, oprávnenosť postupu pri vyplňaní blankozmenky, a tiež nekalú povahu zmluvných podmienok, dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve, na základe ktorej vznikol záväzok, ktorý zmenka zabezpečuje a ktorou bolo vydanie zmenky predvídané. Pokiaľ je dlžníkom spotrebiteľ, súdna prax vyžaduje určitú zvýšenú ochranu spotrebiteľa, lebo ho považuje za "slabšieho" voči dodávateľovi.

Žalovaná zmenka bola v zmysle bodu 14 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú časťou Zmluvy o úvere č. 302300245, uzavretej dňa 21.04.2010 medzi veriteľom POHOTOVOSTĚ, s.r.o. a dlžníkom - žalovaným (spotrebiteľom), vystavená žalovanou ako blankozmenka na zabezpečenie záväzku dlžníka (žalovaného), vyplývajúceho jej z uvedenej Zmluvy o úvere voči veriteľovi ako remitentovi. Bod 14 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru obsahuje dohodu zmluvných strán Zmluvy o úvere č. 302300245 o zabezpečení záväzku dlžníka, vyplývajúceho mu z tejto zmluvy, blankozmenkou a o vyplňovacom práve k predmetnej blankozmenke. Zmluva tu teda konštatuje, že bola vystavená blankozmenka a obsahuje dohodu o tom, že táto blankozmenka bude mať zabezpečovaciu funkciu vo vzťahu k záväzku dlžníka zo Zmluvy o úvere a o tom, ako má byť zmenka vyplnená. Po preskúmaní tohto zmluvného ustanovenia v súlade s kritériami, na ktorých je založený inštitút neprijateľnej zmluvnej podmienky, súd prvého stupňa skonštatoval, že obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné, a teda nezaväzujú dlžníka, ktorý v danom zmluvnom vzťahu vystupuje ako spotrebiteľ. Dohoda veriteľa a dlžníka o zabezpečení záväzku blankozmenkou v kontexte s ostatnými zabezpečovacími inštitútmi dohodnutými v zmluve spôsobuje hrubú nevyváženosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V dôsledku neprijateľnej zmluvnej podmienky (dohody veriteľa a dlžníka o zabezpečení záväzku dlžníka zo Zmluvy o úvere č. 302300245 blankozmenkou), mal súd prvého stupňa zato, že táto neplatnosť zmenkovej zmluvy o zabezpečení záväzku, i keď nespôsobuje neplatnosť zmenky, znamená v tomto prípade (blankozmenka bola vystavená ako zabezpečovacia) neexistenciu kauzálneho vzťahu medzi pohľadávkou zo Zmluvy o úvere č. 302300245 a žalovanou zmenkou, ktorá ju mala zabezpečovať, čoho dôsledkom je nedostatok dôvodu na použitie zmenky ako zmenky zabezpečovacej Ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, súd prvého stupňa tiež vyhodnotil dohodu veriteľa a dlžníka (spotrebiteľa) o vyplňovacom práve k blankozmenke, obsiahnutú v bode 14 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Dôsledkom toho je nedostatok dôvodu použitia žalovanej zmenky kvôli jej protizmluvnému vyplneniu. V súvislosti s ostatnými zmluvnými podmienkami, dohodnutými v Zmluve o úvere č. 302300245, týkajúcimi sa sankcií, dohodnutých pre prípad omeškania dlžníka s plnením záväzkov z tejto zmluvy (úroky z omeškania, zmluvné pokuty) je zřejmé, že dohoda o vyplňovacom práve k blankozmenke, obsiahnutá v bode 14 Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, spôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 Obč. zák. v znení platnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy), a teda značnú neistotu a stres spotrebiteľovi. Spotrebiteľ nie je riadne a konkrétne informovaný o dôsledkoch zmenky.

Zo žalovanej zmenky je zřejmé, že túto indosamentom nadobudol žalobca. V zmysle čl. I § 14 ods. 1 zák. č. 191/1950 Z.z. o zmenkách a šekoch v znení neskorších predpisov indosamentom sa prevádzajú všetky práva zo zmenky. V dôsledku neplatnosti neprijateľných zmluvných podmienok, obsiahnutých v bode 14 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, veriteľovi nevzniklo právo vyplniť vystavenú blankozmenku, na základe čoho sa blankozmenka nestala zmenkou, a teda veriteľ nemal v čase indosamentu zmenky práva a povinnosti zo žalovanej zmenky a nemohol práva zo žalovanej zmenky previesť na žalobcu. Veriteľ nebol totiž nositeľom práv zo žalovanej zmenky, a teda nemal čo previesť. Ďalej sa súd prvého stupňa zaoberal aj zmenkovým úrokom 0,25% denne, ktorý bol uvedený na predmetnej zmenke, ktorú úrokovú doložku na zmenke posúdil ako neúčinnú v zmysle čl. I § 5 ods.

2 zák. č. 191/1950 Z.z. o zmenkách a šekoch v znení neskorších predpisov z dôvodu jej nejasnosti a nezrozumiteľnosti. V konaní nebola preukázaná aktívna legitímácia žalobcu na uplatnenie práv zo žalovanej zmenky.

Je zrejmé, že návrh žalobcu bol založený na zmenke, ktorá bola pôvodne blankozmenkou, a ktorá bola vyplnená a dohodnutá ako zabezpečovacia zmenka na základe absolútne neplatnej Zmluvy o úvere č. 302300245 a neprijateľných podmienkach v nej obsiahnutých, medzi ktoré patrila i dohoda o vyplnení blankozmenky a dohoda o zabezpečovacom charaktere žalovanej zmenky. Hoci boli uplatnené práva zo zmenky, s ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti, a aj na výšku uplatneného zmenkového úroku 0,25% denne (91,25% ročne), išlo zo strany žalobcu o výkon práva v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, ktorý nepožíva právnu ochranu, a teda súd i z tohto dôvodu nemohol návrhu vyhovieť. Žalobca sa pri nadobudnutí zmenky, v čase jej nadobudnutia, dopustil hrubej nedbanlivosti v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa, keďže si neoveril, aký právny vzťah predmetná zmenka zabezpečovala, hoci zmenku, spoločne s ďalšími zmenkami, nadobudol od veriteľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., o ktorom je všeobecne známe, že predmetom jeho činnosti je poskytovanie úverov, alebo pôžičiek spotrebiteľom, pričom indosamentom zmenky došlo v tomto prípade k podstatnému sťaženiu právneho postavenia dlžníka (spotrebiteľa), a to, okrem vyššie uvedeného, i z dôvodu, že postúpené boli len práva zo zmenky, bez pohľadávky zo zmluvného vzťahu, ktorú zmenka zabezpečovala, a že ukladajú spotrebiteľovi pri zmenke niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah mal niesť veriteľ, resp. postupník v prípade postúpenia pohľadávky. Zo všetkých vyššie uvedených skutočností vyplýva, že žalobca pri nadobudnutí žalovanej zmenky konal vedome na škodu dlžníka, pretože minimálne zo zmenky zistil výšku úroku 0,25% denne, ktorá je nielen v rozpore so spotrebiteľským právom, ale aj so zásadami poctivého obchodného styku, a napriek tomu si úrok z omeškania v tejto výške uplatnil i v návrhu. Súd podotýka, že veriteľ ako dodávateľ finančnej služby (oproti neznámemu spotrebiteľovi) s odbornou starostlivosťou mal a musel vedieť, že nemá používať neprijateľné podmienky a má poznať aj dôsledky ich používania. Žalobca ako nadobúdateľ zmenky zabezpečujúcej záväzok spotrebiteľa musel počítať s tým, že nárokom, majúcim svoj základ v nekalej podmienke a jej použití, súd nemôže poskytnúť právnu ochranu.

Proti rozsudku prvostupňového súdu podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie z dôvodu, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní uviedol, že v prejednávanej veci došlo zo strany súdu jeho konaním, ako aj rozhodnutím k porušeniu práva Európskej únie, a to čl. 4, 5 a 7 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007 z 11.07.2007, ktoré má všeobecnú pôsobnosť, je záväzné vo všetkých svojich častiach a je priamo aplikovateľné v Slovenskej republike. Žalovaný nedoručil súdu žiadnu žalobnú odpoveď v súlade s čl. 5 ods. 3 alebo 6 Nariadenia. Súd bol preto povinný postupovať podľa čl. 7 ods. 3 Nariadenia. Súd prvého stupňa vo veci vykonal dokazovanie okrem iného aj oboznámením sa s úverovou zmluvou. Žalobca ani žalovaný dokazovanie úverovou zmluvou nenavrhli. Okresný súd vykonal nikým nenavrnuté dokazovanie a to bez účasti účastníkov konania. Súd svojvoľne rozšíril rozsah vykonaných dôkazov, dokazovanie vykonal nezákonným spôsobom a najmä neumožnil účastníkovi konania vyjadriť sa k vykonanému dokazovaniu, či navrhnúť ďalšie dokazovanie.

Žalobca predložil súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, ktorá spĺňa všetky formálne a materiálne náležitosti predpokladané zák. č. 191/1950 Zb. a žalovaný voči forme a obsahu zmenky ani nenamietal. Neexistovala tak žiadna okolnosť, ktorá by odôvodňovala vykonanie ďalších dôkazov nevyhnutných pre rozhodnutie vo veci. V danej veci mohol a mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva len z predloženej zmenky. Z uskutočnených prednesov sporových strán počas písomnej fázy konania (koncentračná zásada podľa čl. 5 Nariadenia) a vykonaného dokazovania vedeného na základe návrhov sporových strán, nevyplývala potreba vykonať ďalšie nenavrnuté dôkazy. Dokazovanie v sporovom konaní je ovládané prejednávacou zásadou. Súd mohol a mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva len z predloženej zmenky.

Žalovaný mohol na základe čl. 5 ods.3 a 6 Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke, ak však tak neurobil, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté, a to z dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením. Súd samotný nie je legitimizovaný na to, aby postupom podľa § 120 ods.1, veta prvá O.s.p. vznášal námietky voči zmenke za žalovaného. Ak tak súd učiní, ide o

porušenie princípu kontradiktórnosti súdneho konania a rovnosti účastníkov konania, ako súčasť práva na spravodlivé súdne konanie. Súd z vlastnej iniciatívy, bez návrhu žalovaného vykonal dokazovanie, ktoré údajne preukázalo charakter žalovaného ako spotrebiteľa. Žalovaný sa tejto obrany nedovoľoval, pohľadávku žalobcu nerozporoval, svojim konaním ju prakticky uznal, súd sám iniciatívne rozširoval okruh dokazovaných skutočností v tom smere, aby získal pre žalovaného dostatočný podklad pre zamietnutie návrhu. Takéto správanie súdu je v právnom štáte neprijateľné a predstavuje výrazný zásah do práva na spravodlivý súdny proces, ktoré je garantované čl. 46 ods.1 Ústavy SR, ako aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Žalobca v odvolaní tvrdil, že je majiteľom zmenky na základe indosamentu a nie je účastníkom akéhokoľvek spotrebiteľského vzťahu, pričom ide o zmenku platnú, ktorá je abstraktným samostatným záväzkom neakcesorickej povahy a nie je možné ju spájať ani podmieňovať inými okolnosťami než tými, ktoré sú uvedené na zmenke. Okresný súd sa aplikáciou príslušných ustanovení o zmene upravených v zákone č. 191/1950 Sb. vôbec nezaoberal a ignoroval predmet sporu. Súd predovšetkým ignoroval ust. § 17 ZŠZ, z ktorého vyplýva, že žalovaný vo všeobecnosti nie je oprávnený vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Ak tak v sporovom konaní nemôže robiť žalovaný, tým menej tak môže robiť sám súd. Súd porušil poučovaciu povinnosť prekročením ustanovenia § 5 ods. 1 O.s.p., porušil ustanovenia o vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov, prihliadol na skutočnosti a dôkazy, na ktoré nebolo možné prihliadnuť, pretože nemali byť v sporovom konaní vedenom podľa Nariadenia vykonané bez návrhu. Napadnuté rozhodnutie je prekvapivým rozhodnutím, čo predstavuje odňatie možnosti konať pred súdom. Žalovaný uplatnený nárok nepoprel, no napriek tomu súd uplatnený nárok zamietol. Účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom aj tým, že súd zásadným spôsobom porušil zásadu kontradiktórnosti.

Rozhodnutie súdu a konanie súdu je podľa názoru žalobcu postihnuté vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, keďže súd porušil poučovaciu povinnosť prekročením ustanovenia § 5 ods.1 O.s.p., ako aj ustanovenia o vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov a prihliadol na skutočnosti a dôkazy, na ktoré nebolo možné prihliadnuť, pretože nemali byť vôbec v sporovom konaní vedenom podľa Nariadenia vykonané bez návrhu.

Žalobca navrhol rozhodnutie okresného súdu zmeniť tak, že návrhu na uplatnenie pohľadávky odvolací súd v celom rozsahu vyhovie a prizná navrhovateľovi právo na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré v odvolaní vyčíslil.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a napadnutý rozsudok okresného súdu je potrebné zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Odvolací súd v konaní zistil, že pred súdom prvého stupňa došlo k vadám v postupe súdu podľa čl. 7 ods. 1 Nariadenia pri posudzovaní procesných otázok v priebehu konania, keď súd prvého stupňa postup v konaní, ktorý vyplýva najmä z Nariadenia, ale aj z Občianskeho súdneho poriadku nedodrжал a v súlade s § 120 O.s.p. nepostupoval ani pri dokazovaní. Súd prvého stupňa nepoučil účastníkov konania v zmysle ustanovenia § 120 ods. 4 O.s.p. Tým, že neposkytol odvolateľovi poučenie o dôkaznej povinnosti, a to v nadväznosti na ním deklarovaný iný právny názor na žalobcom uplatnený nárok napriek tomu, že to bolo s prihliadnutím na stav a charakter konania potrebné. V dôsledku absencie poučenia nedošlo zo strany žalobcu k uplatneniu procesných práv, čo má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, pretože žalobca nemohol splniť svoju povinnosť tvrdenia a ani dôkaznú povinnosť vo vzťahu k inému právnomu posúdeniu veci, keď okresný súd nárok žalobcu uplatnený zo zmenky posúdil ako vzťah spotrebiteľský bez toho, aby boli na takýto postup súdu splnené zákonné podmienky. Rozhodnutie súdu prvého stupňa je nesprávne aj z toho dôvodu, že vec nesprávne právne posúdil, pretože nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav veci.

Podľa čl. 5 ods.1 Nariadenia je európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu v zásade písomné a súd vec prejedná ústne len vtedy, ak to považuje za potrebné alebo ak to navrhne niektorá zo strán.

Podľa čl. 19 Nariadenia pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, sa európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p. pojednávanie nie je potrebné nariadovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 114 ods. 2 O.s.p. v rámci prípravy pojednávania súd doručí návrh na začatie konania (žalobu) odporcovi (žalovanému) spolu s rovnopisom a prílohami návrhu do vlastných rúk a poučí účastníkov podľa § 120 ods. 4. Vyjadrenie odporcu súd bezodkladne odošle navrhovateľovi.

Podľa § 120 ods. 4 O.s.p. súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

Príprava pojednávania predchádza úkonu vytyčenia pojednávania resp. vytyčenia termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia. Podmienkou na uskutočnenie tohto úkonu je podľa § 114 ods. 2 O.s.p. doručenie žaloby spolu s prílohami žalovanému na vyjadrenie a poučenie podľa § 120 ods. 4 O.s.p.

Súd je povinný pred procesným rozhodnutím o skončení dokazovania alebo pred rozhodnutím bez nariadenia pojednávania poučiť účastníkov, že v súdom určenej lehote môžu predložiť alebo navrhnúť dôkazné prostriedky, že v dôsledku nesplnenia tejto povinnosti sa na neskôr predložené alebo označené dôkazy a skutočnosti nebude prihliadať a že neskôr predložené alebo označené dôkazy a skutočnosti môžu byť odvolacím dôvodom len v rozsahu a za podmienok uvedených v § 205a O.s.p.. Splnenie tejto poučovacej povinnosti má rozhodujúci vplyv na rozhodnutie vo veci samej, na možnosť napadnúť toto rozhodnutie v riadnom, prípadne aj v mimoriadnom opravnom konaní, pretože jeho obsahom je významné obmedzenie predkladať alebo označovať v ďalšom konaní dôkazné prostriedky a skutočnosti, hoci objektívne existujú. Súd prvého stupňa musí splniť túto poučovaciu povinnosť s osobitným zreteľom na to, že spravidla ide o poslednú reálnu možnosť predložiť alebo označiť dôkazné prostriedky a skutočnosti, ktoré by mohli priniesť skutkové poznatky nevyhnutné na úspech žaloby alebo účinnú obranu proti nej. Ak súd prvého stupňa dôjde k záveru, že doterajšie výsledky dokazovania vytvorili taký skutkový základ súdneho rozhodnutia, ktorý vyžaduje zmenu právneho posúdenia skutkového stavu, o ktorej však účastníci nevedia alebo ani nemôžu vedieť z objektívnych príčin je povinný o tom účastníkov poučiť, poskytnúť primeranú lehotu na vyjadrenie sa, čo v danej veci súd prvého stupňa aj urobil, ale musí zároveň účastníka poučiť v zmysle ustanovenia § 120 ods. 4 O.s.p., čo v danej veci absentuje. V spise sa na č.l. 22a nachádza poučenie účastníka, za č.l.19 sa nachádza doručenka od právneho zástupcu žalobcu, ktorá by mala preukazovať poučenie, avšak na doručenke sa nachádza označenie spisu (36CbZm/17/2013), ktoré nezodpovedá označeniu predmetného spisu (36CbZm/127/2013).

Žalovanému bolo „tlačivo C“ doručené dňa 08.08.2013, žalovaná sa k žalobe nevyjadrila. Následne súd na úradnej tabuli súdu dňa 26.09.2013 oznámil, že dňa 04.10.2013 bude v predmetnej veci vyhlásený rozsudok.

Z obsahu spisového materiálu tak vyplýva, že prvostupňový súd vykonal dokazovanie podľa § 120 ods.1 O.s.p., ktoré účastníci konania nenavrhlí z dôvodu, že ich vykonanie bolo podľa jeho názoru nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Faktom však je, že súdom vykonané dokazovanie nebolo vykonané na tvrdenia žalobcu, ktorý jasne, úplne a zrozumiteľne v tlačive A uplatnil práva zo zmenky a ktorý uviedol, že nie je jej pôvodným majiteľom, ale je indosatárom, ale ani na tvrdenia žalovaného, ktorý voči forme a obsahu zmenky nevzniesol žiadne námietky a ani žiadne návrhy na vykonanie ďalších dôkazov, ktoré by boli nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Napriek tomu prvostupňový súd vykonal dokazovanie úverovou zmluvou, ktorú získal z exekučného spisu spolu s ďalšími listinnými dôkazmi, a to Všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré žiaden z účastníkov nenavrhol vykonať. Rozhodnúť rozsudkom bez nariadenia pojednávania je možné len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi konania, z ktorých ustáli skutkový stav. Je vylúčené, aby rozhodnutie bolo založené na dôkaze, ktorý účastníci nepredložili. Z obsahu spisu odvolací súd nemal preukázané splnenie poučovacej povinnosti. Účastníci konania tak nemali možnosť vyjadriť sa k dôkazu, ktorý si zabezpečil sám súd a navrhnúť ďalšie dôkazy. Nesplnenie povinnosti podľa § 120 ods. 4 O.s.p. považuje odvolací súd za vadu konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie.

Súd prvého stupňa opätovne vec prejedná, účastníkov riadne poučí v zmysle ustanovení O.s.p.. Odvolací súd dáva okresnému súdu na zváženie možnosť prerušenia konania z dôvodu položenia predbežnej otázky KS v Prešove, ktorý predložil Súdnemu dvoru Európskej únie dňa 16.10.2013 vo veci prejudiciálnu otázku, či sa má čl. 6 ods. 1 smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a čl. 4 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o právach z indosovanej zmenky, neumožňuje v zásade v žiadnej fáze konania ex offio preskúmať zmluvu a kauzu právneho vzťahu a prípadnú nekalú povahu zmluvnej podmienky a tiež prípadné porušenie zákona upravujúceho dôsledky neuvedenia RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere, z ktorej zmenka vznikla. Konanie je vedené Súdnym dvorom Európskej únie ako vec C-558/13 a doposiaľ v nej rozhodnuté nebolo.

Podľa ustanovenia § 224 ods. 3 O.s.p. ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne v pomere hlasov tri ku nule.